Εἶλκεν οὗτος τὸ γένος ἐκ τῶν Παλαιολόγων Βριόνων, ἐπὶ Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας δεσποτῶν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Μουζακίας. Ὑπάρχει δὲ ἀναντίῤῥητον ὅτι οἱ περιφανεῖς αὐτοῦ πρόγονοι ἐτήρησαν διαδοχικῶς τὴν ἡγεμονίαν μέχρι τῆς καταστροφῆς Γεωργίου τοῦ Καστριώτου. Τότε ἐκ τῶν δύο τῆς γενεᾶς διακλαδώσεων ἡ μὲν μία ἐβιάσθη εἰς ἐξόμωσιν, ἡ δὲ ἄλλη ἐμμείνασα εἰς τὸ πάτριον θρήσκευμα μετῴκησεν ἀλλαχοῦ. Ἐκ τῆς πρώτης κατάγεται ὁ ἐπὶ Ἀλῆ πασᾶ μέγας καὶ πολὺς Χασνατάραγας (θησαυροφύλαξ), ἐκ τῆς δευτέρας πηγάζουσιν αἱ ἐν Ἑπτανήσῳ σωζόμεναι οἰκογένειαι τῶν Βριόνων.

Νεανίας ἔτι ὁ Ὁμὲρ ἐδεικνύετο ὑπερήφανος καὶ τὴν ἔμφυτον ταύτην ἀγερωχίαν ὑπέθαλπεν ἡ συναίσθησις τῆς καταγωγῆς ἥτις καὶ τὸν παρέσυρε πολλάκις εἰς νεφελώδεις ῥεμβασμούς. Οὐδαμῶς ἀνεχόμενος τὴν ταπείνωσιν καὶ βαρέως φέρων τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ Ἰμβραὴμ, γαμβροῦ καὶ διαδόχου τοῦ Κοὺρτ πασᾶ, ἀμειλίκτου ἐχθροῦ του, ἐν τῇ σατραπείᾳ τοῦ Βερατίου, ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ προσήνεγκε τῷ Μεχμὲτ Ἀλῆ τὴν σπάθην, πολεμοῦντι τότε πρὸς τοὺς Κιολεμενίδας. Εὗρεν ἐκεῖ ὁ Βριόνης εὐρὺ στάδιον πρὸς τὴν φιλοδοξίαν του. Ἐκεῖ ἐν